

РЕШЕНИЕ

№ 5773

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 67 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АЛЕКСАНДЪР В. АНГЕЛОВ

при участието на секретаря СИМОНА СВ. ЦВЕТКОВА
като разгледа докладваното от АЛЕКСАНДЪР В. АНГЕЛОВ Гражданско дело № 20231110105575 по описа за 2023 година

Предявени са кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за осъждане на ответниците да заплатят разделно при равни квоти сумата 240,75 лева, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от м.05.2019 г. до м.10.2019 г. и сумата 57,72 лева, представляваща лихва за забава за периода от 15.09.2020 г. до 16.01.2023 г., които суми касаят топлоснабден имот – апартамент .., находящ се в гр. С.. Претендират се и направените в производството разноски.

Ищецът твърди да е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е престирали насрещно – не е заплатил дължимата цена. Съгласно приложимите общи условия той дължи и обезщетение за забавено плащане. В първото по делото открито съдебно заседание процесуалният представител на ищеца признава, че на 10.07.2023 г. ответниците са заплатили общата сума от 298,48 лева. Претендира сумата от 12,32 лева, представляваща останала неизплатена главница за топлинна енергия, ведно със законната лихва от 11.07.2023 г. до окончателно плащане, доколкото върху претендираната главница до момента на плащането ответниците са дължали и законна лихва върху нея, като с горепосочените плащания е платена законна лихва, мораторна лихва и част от главницата.

Ответниците не са депозирали отговор на исковата молба, но в законоустановения срок са представили доказателства за плащане на част от процесните задължения.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, намира следното:

По иска по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение между него и ответниците по силата на което е престирали и за ответниците е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер.

По иска по чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

При установяване на горните предпоставки, в тежест на ответниците е да докажат погасяване на възникналите задължения.

По делото не е налице оспорване относно наличието на облигационни отношения с ищеца през процесния период, а и същото се установява от приложените към исковата молба писмени доказателства – Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот ... и Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот ... В допълнение към това съдът счита, че следва да се приеме, че доставената и реално потребена топлинна енергия за процесния имот през исковия период е в размер на претендирания, доколкото чрез извършените плащания от страна на ответниците е направено признание в тази връзка в хода на процеса, което е видно от представените 2 броя платежни нареждания от 07.07.2023 г.

С оглед на изложеното и при липсата на доказателства в различна насока, следва да се приеме, че по делото се установява, че между ответниците А. Е. К. и Т. Д. П. и „Т.“ ЕАД е съществувало облигационно отношение в периода 01.05.2019 г. – 31.10.2019 г. по силата на договор за продажба и доставка на топлинна енергия за топлоснабден имот ..., находящ се в гр. С., абонатен № ., както и че са били потребители на топлинна енергия съгласно чл.153 ЗЕ, съответно на основание чл. 150, ал. 2 от същия закон са били обвързани от Общите условия на договорите за продажба на топлинна енергия за битови нужди, с оглед на което за тях е възникнало задължение за плащане на уговорената цена.

В открито съдебно заседание ищецът признава, че е получил плащания от ответниците по банкова сметка на 10.07.2023 г. в размер на 298,48 лева, с което счетоводно е погасил предявените в производството лихви и главница, като твърди, че е останало непогасено задължение в размер на 12,32 лева от претендираната главница за доставена топлинна енергия през исковия период.

Съгласно задължителните за съдилищата разяснения, дадени с Тълкувателно решение № 3/2017 г. на ВКС по тълк.дело № 3/2017 г., условията и поредността за погасяване на задълженията по чл. 76, ал. 1 и по чл. 76, ал. 2 ЗЗД се прилагат, ако липсва уговорка между страните, която да

определя други условия и ред за прихващане на изпълнението. При липса на уговорка между страните за реда на погасяване на задълженията и ако са налице условията по чл. 76, ал. 1 ЗЗД, изборът на длъжника кое от няколкото еднородни задължения погасява обвързва кредитора. В случая, в представените по делото преводни нареждания от 07.07.2023 г. страна на двамата ответници не е посочено със сумата в общ размер на 298,48 лева кои задължения се погасяват, поради което и съобразно чл. 76, ал. 2 ЗЗД съдът намира, че с извършените плащания е погасена мораторната лихва върху вземането за топлинна енергия в размер на 57,72 лева, дължима за периода от 15.09.2020 г. до 16.01.2023 г., законната лихва върху главницата за топлинна енергия, дължима от датата на подаване на исковата молба /01.02.2023 г./ до датата на извършеното плащане /07.07.2023 г./, чийто размер възлиза на 12,07 лева, както и дължима главница за топлинна енергия в размер на 228,68 лева. Ето защо, неизплатена е останала сумата в размер на 12,07 лева – главница, представляваща стойност на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 31.10.2019 г., ведно със законната лихва от 08.07.2023 г. /денят, следващ денят на плащането, доколкото с извършеното плащане от 07.07.2023 г. законната лихва, начислена до този момент, е платена/ до окончателното изплащане на сумата. Предвид изложеното до размера от 12,07 лева предявените искове с правно основание чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД следва да бъдат уважени, а за разликата до пълните претендирани размери следва да бъдат отхвърлени като погасени чрез плащане.

При този изход на спора и доколкото ответниците са станали повод за завеждане на исковете – задълженията са били изискуеми преди подаване на исковата молба, същите следва да заплатят и сторените от ищеца разноски. На ищеца следва да бъдат присъдени разноски по исковото производство в размер от 250 лева за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. Е. К., гражданин на Р., роден на ***** г., паспорт № .., с адрес гр. С.. и Т. Д. П., гражданин на Р., родена на ***** г., паспорт № .., с адрес: гр. С.. **ДА ЗАПЛАТЯТ** на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ при равни квоти на „Т.“ ЕАД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление гр. С., **сумата 12,07 лева**, представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 31.10.2019 г., ведно със законната лихва от 08.07.2023 г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главницата за топлинна енергия за разликата над 12,07 лева до пълния предявен размер от 240,75 лева, както и иска за мораторна лихва върху главницата в размер на 57,72 лева за периода от 15.09.2020 г. до 16.01.2023 г., като погасени чрез плащане в хода на процеса.

ОСЪЖДА А. Е. К., гражданин на Р., роден на ***** г., паспорт № .., с адрес гр. С.. и Т. Д. П., гражданин на Р., родена на ***** г., паспорт № .., с адрес: гр. С.. **ДА ЗАПЛАТЯТ** на „Т.“ ЕАД, ЕИК .., със седалище и адрес на управление гр. С., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **сумата 250 лева**, представляваща разноси в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____